

מדינת ישראל
הכנסת

אנ.

פרוטוקול מס' 7/2

מישיבה של ועדת החינוך והתרבות, שהתקיימה ביום
ד', י"ד כחשון, תשט"ו, בשעה
08.45

10.11.54

נכחיו:

- חברי הוועדה: ש. פרסיץ - היו"ר
- ס. ארם
- א. כלפון
- ש. כפרית
- ד. נצר
- י. סמילנסקי
- א. רזיאל-נאור

טוזמנים:

- מר שריד - מ"מ המנהל הכללי של משרד החינוך
- גב' סטנר - היועצת המשפטית של משרד החינוך
- מר אבן-זוהר - חבר הנהלת האופרה הישראלית (לסעיף ב' בלבד)

נעדרו:

- ס. אונא
- ח. בוגר
- ז. בן-יעקב
- א. ברמן
- ש. גריידי
- ק. כהנא
- ד. צברלי
- י.ש. רוזנברג

סדר-היום:

- א. הסשן הסקירה על מערכת בת-הספר היסודיים;
- ב. האופרה הישראלית.

=====

היו"ר ש. פרסיץ:

אני פותחת את הישיבה.

פ. ארם:

לצערי לא יכולתי להשתתף אתמול בישיבת הוועדה, בעת שנידונה הבעיה של שכר-הלימוד באוניברסיטה. אני רוצה להדגיש שבעיה זו הולכת ומחמירה ועלולה להקיף גם את הטכניון. לכן אין ועדת החינוך יכולה להשתחרר מטיפול בדבר זה, אשר מתפקידה להיות גורם חשוב בפתרון. אני מציע לוועדה לדון מחדש בשאלת שכר-הלימוד באוניברסיטה.

היו"ר ש. פרסיץ:

הסטודנטים עצמם יודעים כי אין טעם להתנגד להעלאה, מפני שאין מוצא אחר. אולם בעיית השכר הדלכה וסחריפה, מפני שישנן מפלגות החושבות שניתן להבנות מזה. דבר זה מוריד את המוסר ויוצר מצב מגוחך. אין לבעיית העוני ולשכר-הלימוד קשר כלשהו, כי אף סטודנט לא יוצא מן האוניברסיטה בגלל אי-יכולתו לשלם את שכר-הלימוד. ועדת החינוך סיימה את דיוניה בשאלת שכר-הלימוד באוניברסיטה ואינני רואה כל אפשרות לחזור ולדון בזה שנית. הנני מבקשת את מר שריד להמשיך במסירת הסקירה.

מ"ר שריד:

מסדתי אתמול לוועדה הרבה מאד מספרים והנני שומרו לעצמי את הזכות להכניס בהם מדי פעם בפעם שינויים שוביים, בהתאם לידיעות שאנו מקבלים ונקבל.

עתה ברצוני למסור נתונים על ההישארות בבתי-הספר היסודיים בסוף שנת הלימודים תשי"ד.
בשנת תשי"ד לסדר:-

בכיתות א': בבתי-הספר הממלכתיים - 30,419 תלמידים, נשארו באותה הכיתה 1,959 תלמידים, היינו 6.4%; בבתי-ספר ממלכתיים-דתיים - 12,130 תלמידים, נשארו באותה הכיתה 1,383 תלמידים, היינו 8.3%. מתוך הסך הכל של 42,549 תלמידים בכיתות א' מסני הסוגים הנ"ל נשארו 3,342 תלמידים, היינו 7.8%.

בכיתות ב': בבתי-הספר הממלכתיים - 27,370 תלמידים, נשארו באותה הכיתה - 1,331 תלמידים, היינו 4.8%; בבתי-הספר הממלכתיים-דתיים - 9,502 תלמידים, נשארו - 738 תלמידים, היינו 7.7%. האחוז הכולל של הנשארים בכיתות ב' מסני הסוגים הנ"ל - 5.6%.

בכיתות ג': בבתי-הספר הממלכתיים - 22,470 תלמידים, נשארו - 854 תלמידים, היינו 3.3%; בבתי-הספר הממלכתיים-דתיים - 7,685 תלמידים, נשארו - 567 תלמידים, היינו 7.3%. מתוך הסך הכל של 30,155 תלמידים שלמדו בכיתות ג' מסני הסוגים הנ"ל נשארו 1,421 תלמידים, היינו 4.6%.

בכיתות ד': בבתי-הספר הממלכתיים - 19,057 תלמידים, נשארו - 786 תלמידים, היינו 4.1%; בבתי-הספר הממלכתיים-דתיים - 6,400 תלמידים, נשארו - 440 תלמידים, היינו 6.8%. מתוך הסך הכל של 25,457 תלמידים שלמדו בכיתות ד' מסני הסוגים הנ"ל נשארו 1,226 תלמידים, היינו 4.4%.

בכיתות ה': בבתי-הספר הממלכתיים - 15,992 תלמידים, נשארו - 609 תלמידים, היינו 3.8%; בבתי-הספר הממלכתיים-דתיים - 5,530 תלמידים, נשארו - 330 תלמידים, היינו 5.9%. מתוך הסך הכל של 21,522 תלמידים שלמדו בכיתות ה' מסני הסוגים הנ"ל נשארו 939 תלמידים, היינו 4.3%.

בכיתות ו': בבתי-הספר הממלכתיים - 13,149 תלמידים, נשארו - 485 תלמידים, היינו 3.6%; בבתי-הספר הממלכתיים-דתיים - 4,130 תלמידים, נשארו - 232 תלמידים, היינו 5.6%. מתוך הסך הכל של 17,279 תלמידים שלמדו בכיתות ו' מסני הסוגים הנ"ל נשארו 717 תלמידים, היינו 4.1%.

בכיתות ז': בבתי-הספר הממלכתיים - 10,875 תלמידים, נשארו - 289 תלמידים, היינו 2.6%; בבתי-הספר הממלכתיים-דתיים - 2,988 תלמידים, נשארו - 137 תלמידים, היינו 4.5%; בסך הכל מתוך 13,863 תלמידים שלמדו בכיתות ז' מסני הסוגים הנ"ל נשארו 426 תלמידים, היינו 3%.

בכיתות ח': בבתי-הספר הממלכתיים - 9,337 תלמידים, נשארו - 61 תלמידים, היינו 0.6%; בבתי-הספר הממלכתיים-דתיים - 2,398 תלמידים, נשארו - 13 תלמידים, היינו 0.5%. בסך הכל מתוך 11,735 תלמידים שלמדו בכיתות ח' מסני הסוגים הנ"ל נשארו 74 תלמידים, היינו 0.6%.

מתוך 148,668 תלמידים שלמדו בבתי-הספר הממלכתיים בשנת תשי"ד נשארו באותה הכיתה לשנת לימודים נוספת 6,374 תלמידים, היינו 4.3%.

מתוך 50,763 תלמידים שלמדו בבתי-הספר הממלכתיים-דתיים בשנת תשי"ד נשארו באותה הכיתה לשנת לימודים נוספת 3,840 תלמידים, היינו 7.5%.

מתוך 199,431 תלמידים שלמדו בשנת תשי"ד בבתי-הספר היסודיים מסני הסוגים נשארו באותה הכיתה לשנה נוספת 10,214 תלמידים, היינו 5.1%.

זהו לפי מילטב ידיעתנו אחוז הישארות בנורמלי, והוא נמוך בהרבה מאחוז ההישארות שהיה בסוף שנת הלימודים תשי"ג, הואיל והשנה נקבעו הרבה מאד סייגים להשארת ילדים באותה הכיתה לשנה נוספת, מתוך שאיפה להקטין את אחוז ההישארות במידה רבה ככל האפשר.

סר שריד:

טעם ועד החינוך הוקמה הסנה ועדה ציבורית פדאגוגית, אשר צריכה לחקור את שאלת ההישארות. ראשית הוועדה היא בידי חבר מפקוח המרכזי סר ניב. הוועדה בנוידיא תקדיש לבעיה זו חקירה של חדשים מספר. ברצוננו לקבל את המלצות הוועדה ולהגישן בפני ועד החינוך ובפני שר החינוך בערך בחודש אדר. על-יסוד המלצות אלו נקבע את המדיניות שלנו לגבי ההישארות. אשתקד עשינו רק עבודה חלקית. למעשה לא אסרנו לפני שנה על השארת תלמידים באותה הכיתה לסנה נוספת, אלא ביטלנו רק את בחינות המעבר מכיתה לכיתה. כן קבענו שאין מחנך הכיתה יכול להשאיר תלמיד לסנה נוספת, אלא על דעת מנהל בית-הספר ועל דעתו של עוז טורה אחד המלמד באותה הכיתה, היינו על דעת שלוחה אנשים לפחות. כמו כן, כל טקרה הישארות צריך להיות ידוע למפקח, אשר רשאי לבקר בבית הספר ולראות אם אין בו מקרי הישארות מדהימים. קרו כבר מקרים שבתי-ספר שונים הגיעו לממדים מדהימים של הישארות, אך המפקח התערב בענין והציל נפשות.

הפעם אסתפק בטירת דברים אלה גלבר ובמתן תשובות על שאלות החברים.

י. ספיצטסי:

האם אפשר להסוות את ההישארות של השנה החולפת אל ההישארות המסוצעת שביתה לפני קום המדינה, כאשר המצב היה סטאבילי פחות או יותר?

מדוע ממדי ההישארות בתי-הספר המסלכתיים-הדתיים בנוהים טאלה של בתי-הספר המסלכתיים?

מהי חלוקת ההישארות בין בתי-ספר עירוניים ובתי-ספר כפריים? היכן אחוז ההישארות גבוה יותר?

האם בעת החישובים של ממדי הנשירה, כאשר מסוים את מספר התלמידים הנכנסים לכיתה א' עם מספר מסיימי כיתה ה', לוקחים בחשבון שילדים רבים מאד מתעכבים בדרך ונשארים שנתיים באותה הכיתה?

האם אפשר לדעת מהי תרומתם של המורים הבלתי-מוסמכים להגדלת ממדי ההישארות, או שההישארות מוספעת יותר מהטביבה הסוציאלית טנה באים התלמידים?

ס. כפרי: ברצוני לקבל מספרים על ביקור התלמידים בכיתת-הספר, כי יתכן שאחוז ההישארות הנטון בכיתות הגבוהות הוא תוצאה של נשירה גדולה בכיתות אלו.

הו"ר ש. פרטיץ:

כמה כיתות ישנן בשנת הלימודים תש"ו? מה הן תוצאות ההחלטה של ועדה זו ושל ועדת הקבע בקשר להקמת בנינים לבתי-ספר על-מנת להקטין את מספר הכיתות הקטנות, במקומות בהם ניתן לעשות זאת? מהי ההתקדמות בשטח הקמת בתי-ספר אזוריים?

מהו מספר המורים הבלתי-ממאימים להוראה אשר עזבו הסנה את מערכת החינוך?

מי נכנס להוראה בסנה זו מלבד אותן 80 מורות שבאו מצה"ל?

כמה מורים אשר בזמנו פוטרו טעבודתם בגלל אי-התאמה לתפקידם הוחזרו עתה לעבודה?

אני מברכת מאד על פתיחתו של המפעל להכשרת מורים מייסובי-עליים. אך כיצד רוצה משרד החינוך להגיע למיזוג גלויים בישובים המבודדים, בהם יושבים אנשים יוצאי גלות אחת, אם המורים אשר הוצאו עתה מן הישוב ונשלחו להשתלמות יוחזרו אליו בתום תקופת השתלמותם, והרי אף הם יוצאי אותה הגלות? האם תצטח סכך תועלת אם המורים יוחזרו לאותה הסביבה טנה באו?

גיל הלומדים. טעתי מטפקחים מחוזיים שבין הכיתות המוגנות טבחינת גיל התלמידים. אני, למשל, ביקרתי בנגב וראיתי שם ילדים בני 7 יושבים בכיתה אחת עם ילדים בני 14. כיצד חושב משרד החינוך לנהוג כדי שתופעה זו לא תשפיע על הגברת הנשירה וההישארות?

מר אבן-זוהר:

סיליון לירות, כי לאופרה ישנן 14 הצגות טובות, ואף החלק הקטן ביותר של התפאורה או המלבושים לא נלקח לאיבוד. רכוש זה נמצא עתה במחסנים, אך מה יהיה בסופו? האם ישתסו בדכוס זה לפרעון חובות האופרה, שהם קטנים ביחס לערך הרכוש?

כל בעלי-החוב של האופרה גילו סבלנות רבה מאד. ^{הובט} אני רוצה לציין שלא נגדנו עד עכשיו אף משפט אחד. כמה זמרים אשר רצו לפתוח אופרה חדשה הגישו נגדנו משפטים אשר בוטלו בהתערבות ההסתדרות. אולם עבודה כבר שנה, ואם רק בעל-חוב אחד יגיש נגדנו משפט, ילכו היתר בעקבותיו. כיום יש לנו 208 בעלי-חוב והחובות מגיעים ל-125,000 לירות בערך, היינו פחות מאשר לפני חדשים מספר, כי קרן בורמן סילאה בינתיים את המחויבויותיה. ג-30,000 - 25,000 לירות אפשר היה לפרוע את החובות הדוחקים.

אנחנו איננו יכולים להסתיך ולהחזיק את הרכוש הזה באותו המצב כפי שהחזקנו אותו עד היום. עד ראש השנה קיימנו עוד סדר עם טלפון. גב' דה-פיליפ ואנוכי לקחנו בבנקים על שמנו הלוואות רבות. בערב ראש השנה ביקשנו ממשרד החינוך הלוואה של 500 לירות, ורק אתמול, לאחר התערבויות רבות זכינו לקבלה. למה מגיע לנו יחס כזה? האם אנחנו צריכים לבקש תחונות על-טעם לסטור על הרכוש העצום של האופרה?

בונים עתה בתל-אביב בנין ענק בסך 3 סיליון לירות. האם נכון לבנות בנין אחד במחיר כזה, או שמא היה נכון יותר לבנות כמה בנינים, כדי לדאוג למקום גם לזמסורת וגם לאופרה?

מי שעובר למעשים ליד בית "הביטה" דואה כי ערבים רבים עומד הבית ריקם, ואין מצוינים בו. זאת אומרת שהאופרה לא הפריעה כל-כך ל"הביטה" בהצגותיה.

חלק מהדברים שלנו נמצא ב"הביטה", והם לוחצים עלינו שנפנה גם את המרתף הזה. והנה ראש עיריית תל-אביב אינו יכול למצוא מסתן אחר שאליו אפשר יהיה להעביר את הרכוש.

בסוף כל השנים לא נתנה התזמורת בפרוטואר שלה אף אופרה אחת, והנה האופרה רק הפסיקה הצגותיה - לא נתפרקה - והתזמורת נתנה עכשיו באחד הקונצרטים שלה אופרה שלמה בצורה קונצרטנטית והזמירה לשם כך זמרים מחוץ-לארץ, בעוד שיטנם בארץ זמרים יהודיים שאפשר היה לנצלם לתפקידים אלה. זוהי האזוירה הצעירה בה אננו מתקיימים.

אנחנו פונים בזה לוועדת החינוך והתרבות בפניה אחרונה, כי יותר לא נטריד אותה. אנחנו רוק ספקטים לקבל תוך שבועיים תשובה סופית, כי אין עוד בכוחנו להמשיך ולשאת בעול הזה. לא נפנה עוד לסר החינוך מפני שהוא אינו מקבל אותנו ואינו מתעניין בבעיה כולה. כן לא נפנה לסר האוצר ולראש עיריית תל-אביב. הגב' דה-פיליפ אינה יכולה להסתין יותר. היא השקיעה בבנין האופרה את כל רכוסה, וזהו בטבילה באופן אשרי סבל רב. אם המפעל צריך להסגר, הרי הסיפוק היחיד שהיא מקבלתה בזה שהרכוש יעבור לידיים נאמנות ולא יימכר במכירה פומבית, כי עדכו בתור יחידה אחת שלמה, ולא בתור כל חלק בפני עצמו.

הינר ש. פרסיץ:

אני חושבת שאביע את דעת כולם אם אומר שהוועדה מבינה לרוחם של חברי הנהלת האופרה. גם הוועדה לא חסכה טרחה, ואם לא הודיעה עד עכשיו את ההלטה, הרי זה מפני שקיוותה כי תימצא דרך להתגבר על הקשיים. בשיחתי האחרונה עם שר האוצר הוא אמר לי שאינו יכול לתת לאופרה בנין ששוויו מגיע לחצי סיליון לירות, מפני שלמחרת יפנו אליו כל התיאטרונים באותה הדרישה. כאשר טענתי, כי האולם לא ניתן לאופרה לצמיחות, אלא אפשר להטכניו לה למסך 3 שנים ענה לי שר האוצר שהוא לא יוכל להוציא את האופרה מן האולם בתום תקופת השכיחות, אלא אם האופרה תחן לו עכשיו ערבויות כי בתום תקופת השכיחות תעבור לאולם אחר. על כן ביטונו להתקטר עם ההיכל הנבנה עתה, אך הסבירו לנו שהאקוסיטיקה באולם אינה מתאימה לאופרה.

מאחר שלא ראינו דרך אחרת פנינו, גלית ברירה. למר לבנון ושאלנו האם אפשר להתאים לאופרה את אולם בית-העם. מר לבנון אמר, כי אי-אפשר לעשות זאת.

כל אפשרות אחרת לא נראתה לנו.

או.

היו"ר ש. פרסיץ:

באסריקה ישנם מצנטיים רבים שהיו טוכונים לעזור לאופרה אילו רק מצאה אולם מתאים. אם מישהו היה מוכן לערוך כי האופרה תפנה את אולם "קסט" תוך שנתיים-שלוש היה שר האוצר מעמידו עכשיו לרשות האופרה.

מר אבן-זוהר:

לפני שנה, כאשר "הבימה" עמדה להוציא את האופרה החוצה, הבטיח ראש העיר, כי העירייה עומדת להקים בנין לאופרה. עכשיו הזניחו את הדבר הזה. אשר לחסנותיו של שר האוצר, הרי ברור שאופרה תהיה מוכנה לפנות את אולם "קסט" בכל רגע שתידרש לכך.

ד. נצר:

בניח שהאופרה תוכל לחדש את הצבותיה. כיצד יאוזן אז תקציבה השוטף? האם זה נכון שאולם "מוגרבי" מתפנה?

מר אבן-זוהר:

ברור, כי הממשלה תצטרך להגדיל את הקצבותיה לאופרה. גם הקרן האסריקנית היתה בודאית מגדילה את השתתפותה, אך נורמן כבר אמר לנו זאת. אילו היה לאופרה אולם מסלה, גם תכניותיה היו אחרות, כי באולם "הבימה" לא יכולנו לערוך תכנית לעתיד וכן לא יכולנו להביא אמנים מחוץ-לארץ. בכל אופן אנחנו ראינו את בעיית תקציב האופרה כבעיה מסבית בהשוואה לבעיית האולם. אשר לאולם "מוגרבי", אילו ניתן לאופרה היתה היא יכולה לקיים שם את הצבותיה. אך האולם אינו מתפנה.

ד. נצר:

אם אין כל דרך לקיום האופרה, מה הן ההצעות לחיסולה?

מר אבן-זוהר:

אני רק רוצה להדגיש שאם רכוש האופרה ילך לאיבוד תפסיד בזה גם הממשלה, מפני שהיא ערבה בסכום של 30,000 לירות לחובות שלנו.

היו"ר ש. פרסיץ:

אני רוצה גם להזכיר לחברי הוועדה, כי הנהלת האופרה הסכימה למסור את ביחול האופרה לידי ועד ציבורי.

לנציג האופרה ברצוני להדגיש שוועדת החינוך איננה מוסד מבצע, אלא מוסד מייעץ ומסליץ בלבד. בכל אופן לא נחסוך טרחה כדי למצוא פתרון מתאים.

(מר אבן-זוהר עזב את הישיבה)

היו"ר ש. פרסיץ:

אני מוכרח לומר כי עוד לפני 6 שנים הצבעתי על כך שהופכים אצלנו בתי-ספר לבתי-מסוגעים ובתי-מסוגעים - לבתי-ספר. עתה רוצים לקחת אולם הצבות ולהפכו למסרדי טס-הכנסה. אלה דברים שקשה לתארם.

ישנם דברים שאסור לזלזל בהם גם מבחינה אישית. על כן אני חושבת שיש לתת לאנשי האופרה לפחות את הטיפוק הזה שהוועדה לא תעבור עכשיו לסדר-היום על הענין כולו, אלא תדון בזה.

מר טרייד:

אני מציע לפני הדיון בוועדה לקיים עוד פגישה בענין האופרה עם שר האוצר, של החינוך ושר הפנים.

הוחלט לא לדחות את הדיון

מ. ארם:

אני חושב שענין האופרה הוא שערוזיה ציבורית-מוסרית. הנה נוסדה אופרה בזמן הקרבות. האם אנחנו צריכים לעמוד עכשיו על קברה של אופרה זו? יתכן כי דעת האופרה אינה גבוהה כל-כך, אך זו איננה סיבה להפסקת הצבותיה ולהבאת אנשים מן החוץ. הנהלת האופרה מוכנה לקבל עליה כל פיקוח ציבורי, ולעומת זאת תזכה הסדלינה באופרה קיימת. ניקח לדוגמה את מלון "הנשיא". מלון זה קיבל היתר לייבוא מלש לבן, כדי למכרו כאן בטחיר 5 לירות לדולאר. עכשיו עומד המלון

ס. ארם:

לקבל הלוואה, והרי ישנם עוד בתי-מלון בירושלים. לעומת זאת לאופרה אחת ויחידה כסדרינת ישראל לא נמצא גואל.
אני מציע לוועדה לקבל החלטה עקרונית, כי אין ועדת החינוך והתרבות של הכנסת יכולה לחסל אופרה. אני רוצה שהחלטה זו תתפרסם בעתונות. לאחר מכן יש להעלות זאת ענין האופרה על סדר-יומה של מליאת הכנסת, כדי שסר האוצר יבוא ויטביע סדוע צריך להרוס את האופרה.

א. רזיאל-נאור:

אין סר האוצר נתבע ללתת לאופרה חצי מיליון לירות במזומנים. סר האוצר גם צריך לקחת בחשבון שאם האופרה תחוסל הוא יצטרך לתת 30,000 לירות בהם ערבה הממשלה לחובות האופרה. אין האוצר צריך לתת לאופרה בנין במתנה. הוא יכול להשכיר את האולם למשך 3 שנים ואפשר לסמוך על סרוד האוצר שהוא ידע לתבוע את סלו ולפנות את האופרה לאחר תקופת השכירות. בינתיים אפשר יהיה למצוא אולם אחר. הטענה כי לשום תיאטרון אחר לא ניתן בנין סכספי הציבור אינה עומדת במבחן. ה"אהל", "הבימה", והקאטרי - כולם נבנו סכספי הציבור. מדוע אם כן יצא הקצף דווקא על האופרה? אני חושבת שזוהי ביטה בלתי-צודקת.

אני גם חושבת שזוהי ההוכחה לדלות רוחנית אם אין מעריכים השקעות בטסחים לא-חמדיים, בדברים שאין להם צורת טבע.
אני חושבת שאת ענין האופרה יש להעלות על סדר-יומה של הכנסת ולקיים דיון על כך במליאה. (זה"כ ארם ורזיאל-נאור עזבו את הישיבה)

ד. נצר:

ברצוני להעיר לסדר. אני מתפלאה מאד על התנהגותם של חברים אשר בתוקף עסדו על כך שיתקיים עכשיו דיון בענין האופרה, בעוד שידעו כי הם עצמם לא ישתתפו בו. הם רק השמיעו את דבריהם ועזבו את הישיבה, מבלי לתת לאחרים את האפשרות להשמיע את דעתם. אני רוצה להשמיע את דברי בנוכחות אותם החברים שראו בענין האופרה בעיה עקרונית, כי אי-אפשר להשמיע דברים עקרוניים ולעזוב.

היו"ר ש. פרסיץ:

זה"כ ארם ורזיאל-נאור הודיעו סדאש שהם יצטרכו לצאת מן הישיבה, כדי להשתתף בהצבעה בישיבה של ועדת הכנסת. אינני חושבת שהיתה להם כוונה מיוחדת להשמיע את דבריהם ולעזוב.

נמשיך עתה בשאלות.

סר א. כלפון:

האם לילדים שהגיעו לגיל 14 וטרם סיימו את בית-הספר היסודי ניתנת אפשרות להמשיך את לימודיהם בבית-ספר זה?

מה ועמו של סרוד החינוך על התופעה הבלתי-רצויה של פתיחת כיתות מקבילות מיוחדות לילדי עולים?

סר שריד: אין כיתות מיוחדות מסוג זה.

ש. כפרית:

הייתי רוצה לשמוע סקירה על מצב הציור בנתי-הספר, על המצב בספרי-לימוד חדשים. כן ברצוני לדעת מה המצב סזוראת חקלאות וסלאכה והאם קיימות תכניות השלמה, בהתאם לחוק החינוך המסלכתי.

סר החינוך בהיותו באטרקיה ביקר שם בארכיונים. הייתי מבקשת שימסוד לנו סקירה על ביקורים אלה.

היו"ר ש. פרסיץ:

עלינו להביא לקריאה שניה לכנסת את חוק הארכיונים. כן התטייב סרוד החינוך וסר החינוך להביא לוועדה את חוקת החינוך המתוקנת.

עלי להודיע לוועדה שפרופ' סזר הזטין את החברים לסיור באוניברסיטה וביקס לקבוע את תאריך הביקור.

סר שריד:

סר החינוך רוצה להביא לכנסת את חוק החינוך הגבוה ואת חוק החינוך התיכון. ביום ה' בעוד שבועיים יתקיים בחיפה כינוס ראשי העיריות, הסועצות המקומיות והאזוריות, אשר בפניהם יביא סר החינוך את עקרונות חוק החינוך התיכון וישמע את תגובותיהם לזה. לאחר מכן יעבור החוק את הפרוצדורה הנהוגה ויוגש לכנסת.